

то и кои имъ преминѣли по наслѣдство. Патриціи тѣ съ най силенъ начинъ умразили народныя трубунъ Тиберія Гракха, но утѣшавали са съ туй, че скоро ще му са свърше срокъ тѣ на служенье то. Тѣ искали да употребиѣтъ сички тѣ си средства, да не допуснаѣтъ второ то му избиранье.

Настанѣлъ уреченный тѣ день; рано сутрень та, събралъ са сенатъ тѣ въ Капитолій. Тиберій и той са евилъ, съ не голѣма чета привърженцы. Сенаторы тѣ пристѣпили къмъ консула съ исканье да употреби обрѣжена сила, ако хванѣтъ да избиратъ Тиберія. Но консулъ тѣ отговорилъ: „Азъ не щѣ да проливамъ кръвь та на гражданы тѣ.“ Тогази върховный тѣ жрецъ Назика извикалъ: „Сенаторы! консулъ тѣ издава господарство то! Който иска да спасе Римъ, нека дойде по дырѣ ми!“ Той са впуснѣлъ къмъ народно то събрание; сенаторы тѣ послѣдовали слѣдъ него, — привърженцы тѣ имъ по рано стояли вече на мѣста та си, готовы за бой по първоя даденъ тѣмъ знакъ. Обыколили безорѣжныя народъ, сенаторы тѣ и тѣхны тѣ едномысленицы впуснѣли са въ него съ мечѣве. Тамъ убили Тиберія, заедно съ 300 гражданы; трупове тѣ имъ на дълго влачили по улицы тѣ и най послѣ ги хвърлили въ Тибръ.

Кай Гракхъ.

1.

Патриціи тѣ, отъ сичко най много са грижали да не допуснаѣтъ испълнянье то на закона за расподѣлянье то на земи тѣ. Сенатъ тѣ, който са боялъ отъ Каія Гракха, поручилъ му длѣжность въ Сицилія, за да го отдалечи отъ Римъ. Кай былъ принуденъ да са покори и отишелъ, Но щомъ минѣлъ срокъ тѣ на служба та му, той неожидано са евилъ въ Римъ, и никаквы майчени му молбы не го въспрели отъ да ище трибунска та длѣжность. Образъ тѣ на убитыя му братъ деня и ноцѣ са носялъ предъ очи тѣ му; той желаялъ да доизвърше